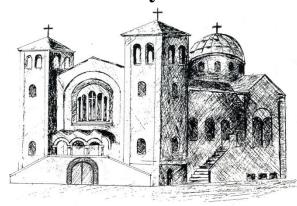
Ecumenical Patriarchate Greek Orthodox Metropolis of New Jersey ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, July 4th, 2021
2nd Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχείον Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης

Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

Light a Candle & Say a Prayer at Ascension Church, Fairview, NJ

"I am the light of the world; he who follows me will not walk in darkness but will have the light of life." (John 8:12)

To light a candle, please click the link below and after you select the candle(s) that you would like us to light and before pressing the "Place Order" button, please submit the names of your loved ones, those who are alive and/or those who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.

Thank you and God bless!

For all other donations:

http://ascensionfairviewnj.square.site/

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithely/give-onetime/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή – 4 Ιουλίου, 2021

Β΄ Ματθαῖου Ημέρα της Ανεξαρτησίας 8:30 π.μ. – 11:30 μ.μ. Όρθρος Θ. Λειτουργία

Κυριακή – 11 Ιουλίου, 2021

SCHEDULE OF SERVICES

SUNDAY – **July** 4th , **2021**

2nd Sunday of Matthew Independence Day 8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

SUNDAY - July 11th, 2021

3rd Sunday of Matthew 8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 1. Psalm 32.22,1

Let your mercy, O Lord, be upon us. Verse: Rejoice in the Lord, O ye righteous.

The reading is from St. Paul's Letter to the Romans 2:10-16

Brethren, glory and honor and peace for every one who does good, the Jew first and also the Greek. For God shows no partiality. All who have sinned without the law will also perish without the law, and all who have sinned under the law will be judged by the law. For it is not the hearers of the law who are righteous before God, but the doers of the law who will be justified. When Gentiles who have not the law do by nature what the law requires, they are a law to themselves, even though they do not have the law. They show that what the law requires is written on their hearts, while their conscience also bears witness and their conflicting thoughts accuse or perhaps excuse them on that day when, according to my gospel, God judges the secrets of men by Christ Jesus.

Προκείμενον. Ήχος α'. ΨΑΛΜΟΙ 32.22.1

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς. Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίφ

Πρὸς 'Ρωμαίους 2:10-16 τὸ ἀνάγνωσμα

Άδελφοί, δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἔλληνι· οὐ γάρ ἐστιν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὖτοι, νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὸ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

The Gospel According to Matthew 4:18-23

At that time, as Jesus walked by the Sea of Galilee, he saw two brothers, Simon who is called Peter and Andrew his brother, casting a net into the sea; for they were fishermen. And he said to them, "Follow me, and I will make you fishers of men." Immediately they left their nets and followed him. And going on from there he saw two other brothers, James the son of Zebedee and John his brother, in the boat with Zebedee their father, mending their nets, and he called them. Immediately they left their boat and their father, and followed him. And he went about all Galilee, teaching in their synagogues and preaching the gospel of the kingdom and healing every disease and every infirmity among the people.

Έκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 4:18-23 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ 'Ανδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας άμφίβληστρον είς τὴν θάλασσαν. ἦσαν γὰρ άλιεῖς καὶ λέγει αὐτοῖς. δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς άνθρώπων, οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ήκολούθησαν αὐτῶ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ίωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίω μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἡκολούθησαν αὐτῶ. Καὶ περιήγεν όλην την Γαλιλαίαν ο Ίησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Andrew of Crete

Born in <u>Damascus</u> in c. 650, to Christian parents. From birth, Andrew was a mute until he was the age of seven. According to his <u>hagiographers</u>, he was miraculously cured after receiving <u>Holy Communion</u>. He began his <u>ecclesiastical</u> career at fourteen in the <u>Lavra</u> of St. <u>Sabbas the Sanctified</u>, near <u>Jerusalem</u>, where he quickly gained the notice of his superiors. Theodore, the <u>locum tenens</u> of the <u>Patriarchate of Jerusalem</u> (745–770) made him his <u>Archdeacon</u>, and sent him to the imperial capital of <u>Constantinople</u> as his official representative at the <u>Sixth Ecumenical Council</u> (680–681), which had been called by the Emperor <u>Constantine Pogonatus</u>, to counter the heresy of <u>Monothelitism</u>.

Shortly after the Council he was summoned back to Constantinople from Jerusalem and was appointed Archdeacon at the "Great Church" of Hagia Sophia. Eventually, Andrew was appointed to the metropolitan see of Gortyna, in Crete. Although he had been an opponent of the Monothelite heresy, he nevertheless attended the conciliabulum of 712, in which the decrees of the Ecumenical Council were abolished. But in the following year he repented and returned to orthodoxy. Thereafter, he occupied himself with preaching, composing hymns, etc. As a preacher, his discourses are known for their dignified and harmonious phraseology, for which he is considered to be one of the foremost ecclesiastical orators of the Byzantine epoch.

Church historians are not of the same opinion as to the date of his death. What is known is that he died on the island of Mytilene, while returning to Crete from Constantinople, where he had been on church business. His relics were later transferred to Constantinople. In the year 1350 the pious Russian pilgrim Stefan of Novgorod saw his relics at the Monastery of Saint Andrew of Crete in Constantinople. At modern Skala Eresou on Lesbos (ancient Eresos) is a large Early Christian basilical church in honour of St. Andrew.

The <u>feast day</u> of Saint Andrew of Crete is <u>July 4</u> on the <u>Eastern</u> <u>Orthodox liturgical calendar</u> (for those churches which follow the <u>Julian Calendar</u>, July 4 falls on July 17 of the <u>Gregorian Calendar</u>).

Ανδρέας Κρήτης: Ο εμπνευστής του Μεγάλου Κανόνος

Ένας από τους σημαντικότερους ρήτορες και υμνογράφους της Εκκλησίας μας, ο Ανδρέας Κρήτης, γεννήθηκε στη Δαμασκό το 660 μ.Χ. και πέθανε το 740. Πολλά έργα του διασώζονται και ανάμεσά τους το σπουδαιότερο όλων, ο Μέγας Κανών που ψάλλεται σήμερα στους ναούς μας. Η Εκκλησία μας τον ανακήρυξε άγιο και τιμά τη μνήμη του στις 4 Ιουλίου.

Από πολύ μικρή ηλικία (14 ή 15 ετών) αποφάσισε να ακολουθήσει τον μοναχικό βίο και έτσι πήγε στη γνωστή Μονή του Αγίου Σάββα, στα Ιεροσόλυμα. Κατά την περίοδο αυτή, η μονή ήταν μεγάλο κέντρο εκκλησιαστικής παιδείας, καθώς διέθετε πλούσια βιβλιοθήκη και εξαιρετικούς δασκάλους. Από τον Άγιο Σάββα περάσανε πολλοί λόγιοι της Εκκλησίας, όπως ο Ιωάννης Δαμασκηνός, ο Κοσμάς ο Μελωδός, ο Κλήμης κ.ά. Ο Ανδρέας εκάρη μοναχός και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα χειροτονήθηκε νοτάριος (υπογραφεύς) από το Πατριαρχείο

Ιεροσολύμων. Το 685 του ανατέθηκε από το Πατριαργείο να μεταφέρει στην Κωνσταντινούπολη τη διαβεβαίωση της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων για την πίστη της στην Ορθοδοξία. Μετά από αυτό το ταξίδι ο Ανδρέας αποφάσισε να μείνει για πάντα στη Βασιλεύουσα και να μην επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ. Στην απόφασή του αυτή σημαντικό ρόλο έπαιξαν και οι συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την περίοδο στην Ανατολή (αραβοκρατία). Συνέχισε, λοιπόν, τις σπουδές του στην Πόλη και υπηρέτησε την Εκκλησία ως διάκονος και ορφανοτρόφος. Παράλληλα, φαίνεται να ξεκίνησε και η δράση του ως εκκλησιαστικού ρήτορα, εκφωνώντας τους πρώτους του λόγους. Επηρεασμένος από την αίρεση του μονοθελητισμού, παρεξέκλινε για κάποιο γρονικό διάστημα από το Ορθόδοξο Δόγμα. Παρ' όλα αυτά, μετανόησε και επανήλθε, συγγράφοντας ένα ποίημα σε ιαμβικούς τριμέτρους, στο οποίο και ομολόγησε την απόκλισή του, αλλά και την Το 711 με 712, ο Ανδρέας χειροτονήθηκε επιστροφή του. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης με τον τίτλο «Ανδρέας, Αρχιεπίσκοπος Κρήτης, ο Ιεροσολυμίτης», καθώς προερχόταν από τη Μονή του Αγίου Σάββα Ιεροσολύμων. Κατά την επισκοπεία του στην Κρήτη, ο Ανδρέας ανέπτυξε ισχυρούς δεσμούς με τους πιστούς του και αφιερώθηκε στο φιλανθρωπικό έργο. Σε μια δύσκολη για την Κρήτη περίοδο κλήθηκε να αντιμετωπίσει τις επιδρομές των Αράβων, λοιμούς, ανομβρίες και άλλα δεινά, εμψυχώνοντας συνεχώς το ποίμνιό του. Το 740 (περίοδος εικονομαχίας) ο Άγιος Ανδρέας κλήθηκε να ταξιδέψει για τελευταία φορά στην Κωνσταντινούπολη, για να αποκηρύξει τις εικόνες. Όπως ήταν φυσικό, αρνήθηκε και έτσι τον εξόρισαν στην Ιερισσό της Μυτιλήνης, όπου και

πέθανε στις 4 Ιουλίου του 740. Το έργο του Ανδρέα Κρήτης θα μπορούσε να χωριστεί σε δύο κατηγορίες: ρητορικό και υμνογραφικό. Το ρητορικό είναι ως επί το πλείστον εγκωμιαστικό και αναφέρεται σε θεομητορικές δεσποτικές, και αγιολογικές εορτές. Πολλοί χαρακτηρίζουν λόγο τον του) ταχύ καταρρακτώδη. Χρησιμοποιεί πλήθος ρητορικών σχημάτων, όπως: επαναλήψεις, υποφορές αναδιπλώσεις, και ανθυποφορές, ομοιοτέλευτα κ.ά., χαρίζοντας με αυτό τον τρόπο ιδιαίτερη ζωντάνια και ρυθμό στα κείμενά του. Μέσα από τη γραφή του φαίνεται και η άριστη γνώση της ρητορικής τέχνης, αλλά και της αττικής γλώσσας. Υπήρξε, ακόμα, βαθύς γνώστης της Αγίας Γραφής και της Παλαιάς Διαθήκης, χρησιμοποιώντας αποσπάσματά τους και ερμηνεύοντάς τα αλληγορικά.

Με το όνομα του Ανδρέα σώζονται 51 ρητορικοί λόγοι. Από αυτούς, οι 42 αναγνωρίζονται ως γνήσιοι. Έχουν εκδοθεί 24, από τους οποίους: επτά είναι θεομητορικοί (τέσσερις για τη Γέννηση, δύο για την Κοίμηση και ένας για τα Εισόδια της Θεοτόκου), έξι Δεσποτικοί (ένας για την Περιτομή, ένας για τη Μεταμόρφωση, ένας για τον τετραήμερο Λάζαρο, ένας για την Κυριακή των Βαΐων και δύο για την ύψωση του Τιμίου Σταυρού), εννέα Αγιολογικοί (για τους Αγίους Ιωάννη Πρόδρομο, Απόστολο Τίτο, Δέκα Μάρτυρες Κρήτης, Γεώργιο, Νικόλαο, Πατάπιο και Θεράποντα), ένας για την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου και ένας για τον ανθρώπινο βίο και τους κοιμηθέντας.

Ως υμνογράφος, ο Ανδρέας θεωρείται ο παραγωγικότερος όλων του 8ου αιώνα. Φαίνεται πως ήταν και ο εισηγητής ενός καινούργιου

υμνογραφικού είδους, του Κανόνα (πρόκειται για ένα σύστημα σύντομων τροπαρίων, που διατάσσονται σε 9 στροφές, τις ωδές. Το πρώτο τροπάριο κάθε ωδής λέγεται «ειρμός», από το αρχαίο ρήμα είρω, που σημαίνει ενώνω, και είναι το ποιητικό και μουσικό πρότυπο για τα τροπάρια που ακολουθούν). Το ποιητικό του έργο αποτελούν 690 ειρμοί, 100 περίπου κανόνες και πολλά τριώδια, τετραώδια και ιδιόμελα. Αρκετοί από τους ύμνους αυτούς χρησιμοποιήθηκαν από νωρίς και είναι σε χρήση ακόμα και σήμερα. Το μεγαλύτερο, όμως, μέρος αυτών παραμένει ανέκδοτο.

Χωρίς εξάρσεις και ενθουσιασμούς το ποιητικό του έργο

Από την ποίηση του Ανδρέα λείπουν οι εξάρσεις και ο ενθουσιασμός. Θα μπορούσαμε, έτσι, να τη χαρακτηρίσουμε περισσότερο θεολογική και διδακτική παρά εορταστική. Χρησιμοποιώντας και εδώ παραδείγματα από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, αλλά και δογματικές έννοιες, αγωνίζεται μέσα από τους ύμνους του για τη λύτρωση της αμαρτωλής ψυχής και τη μετάνοια. Για αυτό τον λόγο πολλοί τον χαρακτήρισαν ποιητή στα ρητορικά του και ρήτορα στα υμνογραφικά του έργα. Το πιο γνωστό έργο του Ανδρέα Κρήτης είναι ο «Μέγας Κανών», ο οποίος ψάλλεται στον Όρθρο της Πέμπτης (το απόγευμα της Τετάρτης) της Ε' Εβδομάδας των Νηστειών της Μεγάλης Σαρακοστής. Αποτελείται από: 9 ωδές και 250 τροπάρια με 11 ειρμούς και είναι ο μεγαλύτερος κανόνας της βυζαντινής υμνογραφίας, για αυτό και ονομάστηκε «Μέγας». Το μακροσκελές αυτό ποίημα πραγματεύεται τη γριστιανική συντριβή, τη μετάνοια και τον εσωτερικό αγώνα. Σε πολλά χειρόγραφα ο κανόνας αυτός συναντάται και με την ονομασία «Θρήνος», καθώς θρηνεί για την

αμαρτωλή ψυχή και ζητάει συγχώρεση και σωτηρία από τον Χριστό. Ο «Μέγας Κανών» έχει αγαπηθεί κυρίως από τον μοναστικό κόσμο, επειδή ακριβώς εκφράζει τα ιδανικά του: Φυγή από τον κόσμο και τα εγκόσμια, αντίδραση στους πειρασμούς της σάρκας και στροφή της ψυχής στα ουράνια αγαθά. Ο «Μέγας Κανών» πρέπει να δημιουργήθηκε όταν ο Ανδρέας ήταν επίσκοπος Κρήτης και λόγω της σπουδαιότητάς του, όπως ήταν αναμενόμενο, πολλοί ήταν αυτοί που ασχολήθηκαν με την ερμηνεία, αλλά και τη διασκευή του ποιητικού κειμένου.

Ο «Μέγας Κανών» έχει αγαπηθεί κυρίως από τον μοναστικό κόσμο, επειδή ακριβώς εκφράζει τα ιδανικά του: Φυγή από τον κόσμο και τα εγκόσμια, αντίδραση στους πειρασμούς της σάρκας και στροφή της ψυχής στα ουράνια αγαθά. Όλοι οι κανόνες του Ανδρέα παρουσιάζουν κάποια συγκεκριμένα μορφολογικά γνωρίσματα, που τον ξεχωρίζουν από τους υπόλοιπους υμνογράφους. Πρώτα απ' όλα, χρησιμοποιεί σταθερά τη β' ωδή, ενώ οι υπόλοιποι ποιητές της Εκκλησίας μας, όχι. Συνηθίζει να τελειώνει τις ωδές του με δύο τροπάρια, ένα τριαδικό και ένα θεοτοκίο (το πρώτο είναι αφιερωμένο στο τριαδικό δόγμα και το δεύτερο στη Θεοτόκο). Σε κανέναν κανόνα του δεν χρησιμοποιεί ακροστιχίδα (χαρακτηριστικό γνώρισμα των κανόνων, μα και περιοριστικό). Ακόμα, οι ωδές των κανόνων του αποτελούνται από πολυάριθμα τροπάρια, ενώ των άλλων υμνογράφων από 2-5. Τέλος, τηρεί αυστηρά τους κανόνες ισοσυλλαβίας και ομοτονίας, σε αντίθεση με άλλους, που συγνά τους παραβιάζουν. Χάρη στα παραπάνω γνωρίσματα, ήταν αρκετά εύκολο για τους μελετητές να αναγνωρίσουν και να ταυτοποιήσουν τα έργα του Ανδρέα Κρήτης.

Η Άγία Μάρθα (κατ' ἄλλους Μαρία) μητέρα του όσίου Συμεών, ποὺ ἀσκήτευσε στὸ ὅρος Θαυμαστό ^{*} Ήταν στολισμένη μὲ πολλὲς χριστιανικὲς ἀρετὲς καὶ γέννησε τὸν Ἅγιο Συμεὼν κατόπιν ἐπαγγελίας τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Ὑπῆρξε σὲ μεγάλο βαθμὸ φιλάνθρωπη καὶ βοήθησε τὸν πλησίον ἀπεριόριστα. Ὅταν ἀπεβίωσε εἰρηνικά, ἐνταφιάστηκε στὴ Δάφνη τῆς Ἀντιοχείας. Ἀργότερα, λέγεται, ὁ γιός της μετέφερε τὸ ἄγιο λείψανό της κοντὰ στὸν στῦλο ὅπου ἀσκήτευε. Ἐκεῖ μὲ τὶς προσευχὲς τοῦ Ἁγίου γιοῦ της, ὁ τάφος της θαυματουργοῦσε. (Ἡ μνήμη τῆς φέρεται καὶ κατὰ τὴν 1η Σεπτεμβρίου).

Martha, mother of Simeon Stylites the Younger Saint Martha (Greek: Ayí α M $\acute{\alpha}$ p $\theta\alpha$, died 551) was the mother of Simeon Stylites the Younger. She is venerated in the Eastern Orthodox Church on July 4 and in the Catholic Church on July 5.[11]

When her parents betrothed her to a young man, she seriously considered leaving home and withdrawing from the world. However, <u>John the Baptist</u> is said to have appeared to her and advised her to do as her parents had arranged and marry the man to whom they had betrothed her. Simeon Stylites was the child of this marriage.

She is said to have risen at midnight for prayer every night. She regularly helped those in need, visited the poor and orphans, and attended to the sick.

In the year before her death, she is said to have seen a number of <u>angels</u> with candles in their hands and to have learned the time of her upcoming death from them. The vision prompted her to even greater dedication to prayer and good works.

She died in 551 AD, and was buried near her son.

There have been many reports of her appearing to various people since her death, generally to heal the sick and offer instruction to people. The most noted of these was to an abbot of the monastery founded by her son. The abbot placed a votive candle on her grave with the instruction that the light never be allowed to be extinguished. Martha appeared to him saying that when the abbot burned a light on her grave, he was asking her to pray to the Lord for him.

Venerable Martha, mother of Saint Simeon Stylites

Saint Martha lived in Cilicia of Asia Minor during the fourth and fifth centuries, and came from a poor family. She and her husband Sisotion were the parents of Saint Simeon the Stylite.

At the age of eighteen, Simeon received the monastic tonsure without his parents' knowledge. Many years later, Martha came to the saint's pillar in order to see him. Simeon sent word to her not to come, for if they were worthy, they would see each other in the life to come. Martha insisted on seeing him, and he had someone tell her to wait for a while in silence. Saint Martha agreed to this, and waited at the foot of the hill where her son's pillar stood. There she departed to the Lord.

When he heard that his mother had died, Saint Simeon ordered that her body be brought to the foot of his pillar. He prayed over his mother's body for some time shedding many tears, and witnesses said that a smile appeared on Saint Martha's face.

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH PHILOPTOCHOS 101 ANDERSON AVENUE FAIRVIEW, NEW JERSEY 07022

IS HOLDING THEIR

ANNUAL FLEA MARKET

JUNE 25, 26 & 27, 2021 FRIDAY AND SATURDAY 9 a.m. to 5 p.m. SUNDAY 11 a.m. to 5 p.m.

AND

JULY 9, 10 & 11, 2021 FRIDAY AND SATURDAY 9 a.m. to 5 p.m. SUNDAY 11 a.m. to 5 p.m.

WE HAVE BEAUTIFUL HOUSEWARES, CLOTHING, AND OTHER WONDERFUL MISCELLANEOUS ITEMS FOR SALE

PLEASE COME AND HELP SUPPORT OUR PHILANTHROPIC ENDEAVORS. PROCEEDS WILL BE USED FOR THE BENEFIT OF OUR CHURCH COMMUNITY

Ascension Greek Orthodox Church 101 Anderson Ave. Fairview New Jersey 201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: <u>www.AscensionFairview.org</u>
Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us: info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, July 4th, 2021

2nd Sunday of Matthew Independence Day

ΚΥΡΙΑΚΗ, 4 Ιουλίου, 2021 Β' Κυριακή Ματθαίου Ημέρα της Ανεξαρτησίας